

UNA COMÈDIA DE MERCÈ RODOREDA

Enguany n'ha fet deu de la mort de Mercè Rodoreda (1908-1983) i entre les diferents iniciatives encarades a recordar-ho¹ sembla que cal destriar-ne una d'essencial: la recuperació del seu teatre que és, sens dubte, el registre més desconegut del conjunt de la producció literària de l'escriptora. El passat juliol fou estrenada la peça Un dia, dins de la programació del Teatre Grec, i el Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya ha obert la temporada del Romea amb la comèdia La senyora Florentina i el seu amor Homer, que es pot veure des de finals d'octubre fins al desembre.

El lector habitual de Mercè Rodoreda hi trobarà elements coneguts del seu univers més característic. Com els perfils d'una certa menestralia barcelonina dels anys vint, amb el rerafons autobiogràfic de la torre a Sant Gervasi i un paisatge de jardins familiars. O el tarannà d'una protagonista desconcertada com Natàlia/Colometa a les primeres pàgines de La plaça del Diamant, que, com ella, acaba rebelant-se contra allò que sembla que és el seu destí. O la coral de veïnes, dones en solitud, que coven una existència agredolça amb neguits i patiments, però també saben viure alegrement els efímers moments de felicitat que la vida els dona. I queda aquesta visió de la vida sempre esllanguida, amb un deix de melangia i un caient amarat de tristesa.

El lector asidu de la Rodoreda hi reconeixerà, sobretot, la veu i la vitalitat del personatge de Serafina, la criada, el monòleg inicial de la qual, ple de força i de saviesa narratives, havia estat publicat com a narració

---

¹ Pel seu interès didàctic i divulgatiu sembla oportú de remarcar el vídeo Mercè Rodoreda. Els miralls interiors (Guió de Carme Arnau. Realització de Josep Oller), produït per Iniciatives Audio-visuals S.A. [Els interessats poden demanar-lo al Tel. 93-447.31.44).

independent a La meva Cristina i altres contes (1967).

En el seu conjunt, La senyora Florentina i el seu amor Homer funciona impecablement com una comèdia burgesa, alhora emotiva i divertida, on tot és trist però també fa riure, plena de tocs costumistes i amb alguna referència, en la manera de fer, que sembla manllevada del teatre de G. Bernard Shaw. La història d'un desamor i d'una rebel·lió que, amb una direcció intel·ligent de Mario Gas, ens arriben servides per Rosa Novell, Pep Cruz, Rosa Renom, Lola Lizarán, Marta Martorell, Carme Molina i Joan Borràs.

Quim de Lluvic